

Siyah Beyaz Resimler

– zaferunsal · 24 Mayıs 2026

Siyah beyazdı eskiden resimler,Ama herkes ezbere bilirdiBirbirinin göz rengini,Bilirdi ezbere sevdiklerinin ,Beş haneli telefon numaralarını...Tarifle bulunurdu eskiden adresler,Hatta sahibini bulurduEksik de yazsan adresi o mektuplara,Mahallenin postacısındaydı tüm haberler;Postacıya okuturlardı mektupları,Okuma yazma bilmeyen neneler, dedeler.Yatılıydı eski misafirlikler,Onlarca yer döşegi, yorganlarHazır beklerdi dolaplarda naftalin kokulu,Mutfaklar bereketli, kilerler doluydu;Nasibiyle, eli gönlü dolu gelirdi misafirler.Sık sık elektrikler gider,Gaz lambası gölgesinde tüterdi muhabbetler.Kuzine sobalarda pişerdi yemekler,Demlenirdi en sıcak çaylar.Fotoğraf albümlerinde ve sohbetlerdeSaklanırdı hasretle anılan yıllar.Kimse evinde ölüp kalmazdı sessizce,Konu komşu en az üç kez yoklanır,Hal hatır sorulurdu eskiden.Kapılar kilitlemezdi kilitlerle;İp bağlıysa kapıda ,Bilirdik , evde yoklardı ,Sokakta birlikte büyüdü mahallenin çocukları,Ellerinde misketler , gazoz kapakları ,Mahallenin bütün köpekleriyle arkadaşlardılar ,Alabilirdin veresiye , mahallenin bakkalında bir şeyler,Evde koca tencerelerde pişen yemekler,Tüm sokağa yeter de artardı.Akşam ezanıydı evlere çekilme vakti.Yavuklu olmak zordu eskiden;En yakın on metreden gelebilirdin göz göze,Taşa sarılıp atlırdı bahçelere aşk mektupları.Anneler görmezden gelirdi,Gizli okunan o kırışık aşk mektuplarını,.Askere vaktinde gidilir, vaktinde gelinirdi;Mutlaka dinlenirdi radyodan ,Siyah beyaz televizyondan haberler,Ceplerinde sokulan bol harçlıklarla.Davul zurna ile uğurlanırdı yiğitler otobüs terminallerinden,Sevdalıları , uzaktan seyredirdi ağlamaklı,Yoktu eskiden bu kadar düğün salonu,Düğünler en az iki gün sürerdi.Cumartesi kız evinde kına, oğlan evinde semah;Pazar günü yüzlerce araba ile gelin alma...Pişerdi dev kazanlarda yemekler,Düğün evinde bir telaş,Kurulurdu sokak boyu masalar,Tüm mahallenin karnı doyardı.Pazartesi olunca mahallenin kadınları,Toplanıp giderdi yeni gelinin çayını içmeye.Şimdi...Tanımaz kimse iki kat üstteki komşusunu,Herkes birbirine kapı duvar şimdi.Kimse bilmiyor ezbere bir telefon numarasını şimdi,Değişiyor sık sık , herkesin göz rengi,Kimsenin evinde yok fazladan bir döşek.Kargocular kapıdan döner evde yoksan,Geri döner e-mailler, adresi eğer yanlış yazdıysan bir harf.Şimdiki kapılar çelik, için yine de rahat etmez;En az üç yerinden kilitlemediysen...Düğünler yok artık;Evlilikler nikah salonlarında,En fazla yarım saat,İki "evet", iki şahit , on beş yirmi kişiyle...Askerlikler paralı şimdiDostluklar paralı,Komşuluklar paralı,Sevdalar pahalı! Aşka para yetiştiriyor şimdi.Meğer ne zenginmişiz,Her şeyin en az olduğu o günlerde...Meğer ne fakirmişiz,Her şeyin bol olduğu bu günlerde! Ne ara harcadık , ne ara bitirdik her şeyi böyle!